

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a Mgr. Jana Čížka, v právní věci žalobců: **a) X X** a **b) X X**, oba bytem X, X, oba zastoupeni Mgr. Dianou Steininger, advokátkou se sídlem Krupská 33, Teplice, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín ze dne 18. 11. 2015, č. j. MUKOLIN/OD 94360/15-vol, ve věci neexistence veřejně přístupné účelové komunikace.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 14.520,- Kč k rukám jejich právní zástupkyně Mgr. Diany Steininger, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci spatřují nečinnost žalovaného v tom, že nevydal rozhodnutí o jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín ze dne 18. 11. 2015, č. j. MUKOLIN/OD 94360/15-vol, ve věci neexistence veřejně přístupné účelové komunikace. Z těchto důvodů navrhli, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí o odvolání žalobců ve věci neexistence veřejně přístupné účelové komunikace a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Žalovaný se k podané žalobě ke dni rozhodnutí soudu nevyjádřil.

Krajský soud v Praze ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Žalobci obdrželi dne 26. 11. 2015 rozhodnutí Městského úřadu Kolín, Odbor dopravy č.j. MUKOLIN/OD 94360/15-vol, sp. zn. OD vol 20455/2015 (dále jen „městský úřad“) ze dne 18.11.2015, kterým městský úřad rozhodl tak, že žádost o určení neexistence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. v k. ú. Kolín v lokalitě X, na kterém se nachází stavba komunikace se zpevněným povrchem sloužící k dopravní obsluze zástavby rodinných domů v dané lokalitě, se zamítá. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci dne 4. 12. 2015 odvolání. Dne 20. 7. 2016 podali žalobci prostřednictvím žalovaného podnět Ministerstvu dopravy k vydání opatření proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Ke dni rozhodnutí soudu žalovaný ve věci žalobců nerozhodl.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadený postup žalovaného a dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Aby tedy byla žaloba na ochranu proti nečinnosti přípustná, je nezbytné předchozí vyčerpání prostředků, které správní řád (případně zvláštní zákon) poskytuje k ochraně před nečinností.

V projednávané věci má soud za to, že žalobci bezvýsledně vyčerpali prostředek k ochraně proti nečinnosti, i když na podnět, podaný Ministerstvu dopravy prostřednictvím žalovaného, nebylo Ministerstvem dopravy nijak reagováno.

Zároveň soud konstatuje, že v projednávané věci je nesporné, že ke dni rozhodnutí soudu (tedy po dobu cca 1,5 roku od podání odvolání) nebylo o odvolání žalobců ve věci neexistence veřejně přístupné účelové komunikace rozhodnuto. Je tak zřejmé, že žalovaný je ve věci nečinný a žaloba je podána důvodně.

Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout o odvolání žalobců ve věci neexistence veřejně přístupné účelové komunikace. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 30 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle ustanovení § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci více než dostatečná.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobcům, kteří byli ve věci úspěšní, přiznal soud náhradu nákladů řízení v částce 14.520,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 12.400,- Kč za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování

právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], za zastupování obou žalobců snížené o 20 % (§ 12 odst. 4 téže vyhlášky) za každého ze žalobců, ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a z částky 2 x 2.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 19. května 2017

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová